

Britanski poznavalec ne presoja položaja v J. Vietnamu ugodno

Robert Thompson sodi, da zaveznikom v Juž. Vietnamu ni uspelo odkriti in uničiti "terensko mrežo".

WASHINGTON, D.C. — Robert Thompson, ki je vodil uspešni boj proti rdeči gverili v Malaji, je po naročilu predsednika Nixona lani pregledal položaj v Južnem Vietnamu in podal o njem v preteklem decembru kar ugodno poročilo. Letos je šel po naročilu predsednika ZDA znova v Južni Vietnam in mu podal poročilo o stanju tam. To poročilo ni posebno ugodno.

R. Thompson trdi, da zavezniški obveščevalni službi in policiji ni uspelo odkriti podtalne komunistične mreže in uničiti. V petih tednih v septembru in oktobru, ko se je Anglež mudil v Južnem Vietnamu, je položaj od blizu temeljito in pazljivo ogledal in presodil. Po obisku v Južnem Vietnamu je prišel R. Thompson v Washington in je predsedniku Nixonu osebno poročal o svojih ugotovitvah, podal pa mu je tudi obsežno pismo poročilo. O položaju v Južnem Vietnamu se je nato razgovarjal še v obrambnem tajništvu z vojaškimi vodniki.

Anglež priznava nekaj uspehov v pacifikaciji, posebno v izbiri novih uradnikov v južno-vietnamskih vaseh, toda policiji in obveščevalnim organizacijam, južnovietnamskim in ameriškim, ni uspelo odkriti in uničiti "terenske mreže", komunistične podtalne organizacije po vaseh in drugih naseljih, na kateri sloni rdeči "osvobodilni boj". Dokler ta organizacija obstoji, obstoji tudi rdeča nevarnost. Ta bo posebno pereča, ko bo večina ameriških borbenih čet Južni Vietnam zapustila. Zato je treba napeti vse sile, da bo preje vsaj močno oslabiljena, če jo že ni mogoče popolnoma uničiti.

Tito bo to soboto obiskal papeža

RIM, It. — Tu je bilo objavljeno, da bo predsednik Jugoslavije Josip Broz Tito obiskal papeža v Vatikanu v soboto, 12. decembra, ob koncu svojega dvodnevnege uradnega obiska v Italiji.

Jugoslavija je leta 1952, ko je papež Pij XII. imenoval zagrebskega škofa Alojzija Stepinca, ki so ga obsodili na 16 let ječe zaradi "sodelovanja" z nacisti in ustaši, imenoval za kardinala, prekinil diplomatske odnose z Vatikanom, letos pa jih je obnovila. Titov obisk naj bi zapečatil to pomiritev.

Stara človeška težava

Golše so mučile ljudi že v davni. Pred 2000 leti so jih skušali odstranjevati, oziroma zdraviti z morsko soljo. To so jedli ali pa z njo mazali golšo od zunaj.

Delno oblačno in hladno. Najvišja temperatura okoli 26.

Novi grobovi

Angela Kalin

Na domu nečakinje, kjer je bila na obisku v Willowby Hills, je preteklo soboto umrla v starosti 83 let Angela Kalin. rojena Stoper, 15008 Saranac Rd. Bila je vdova. Mož Frank ji je umrl leta 1941. Zapustila je hčerko Amalijo Raab, pri kateri je živela, hčerko Angelo Smith in sina Ernesta, vnuke in vnukinje. Sestra Karolina Urankar je umrla pred njo. Pokojna je bila rojena v vasi Male Cable pri Sv. Križu, od koder je prišla v Ameriko pred 57 leti. Bila je članica društva Vipavski raj št. 312 S.N.P.J., Progressivnih Slovencev kr. št. 1 in Kluba slovenskih upokojencev na Waterloo Rd. Pogreb bo v torek ob enih popoldne iz Želetovega pogrebnege zavoda na E. 152 St. na pokopališče Highland Park. Družina priporoča namesto vencev darove za Slovenski dom za ostarele.

Mike Stagar

V Dover Convalescent domu je v starosti 87 let umrl Mike Stagar, 1365 E. 43 St. Rojen je bil v Prekmurju, od koder je prišel v Ameriko leta 1911. Bil je vdovec od leta 1958, ko mu je umrla žena Barbara, rojena Zapcic. Zapustil je hčerko Ano, sinova Johna in Michaela, hčerka Mary Gabriel je umrla pred njim, kot tudi vsi bratje in sestre v starem kraju. Bil je član Ohio Business Mens Assn. Pogreb je danes ob 9.15 iz Grdinevega pogrebnege zavoda na E. 62 St. v cerkev sv. Petra ob desetih, nato na pokopališče Kalvarija.

Mary Skebe

V soboto zvečer je umrla 76 let stara Mary Skebe, roj. Sustersic v Buttu v Montani, od koder je prišla v Cleveland pred 50 leti, vdova po pred dvema leti umrlem možu Gregorju. Živela je pri hčerki Danieli Isakson na 514 Karl Dr., Richmond Hts. Zapuščala hčere Danielo M. Isakson, Mary Long (Tampa, Fla.), Frances J. Hocevar, sina Stanleyja G. vnuke, brata Antona (Elmhurst, Ill.) in (v starem kraju) sestre Angelo Spec, Ivanko Bobin, Julko Remec in Franciško Drobnič. Bila je članica ADZ št. 24 in nekdanjega pevskega društva Zvon.

Pogreb bo iz Ferfolia pogrebnege zavoda na 5386 Lee Rd., Maple Heights v sredo ob 8.15, v cerkev sv. Lovrenca ob 9., nato na Kalvarijo.

Peter Rotter

Po dolgi bolezni je umrl na svojem domu na 19806 Kildeer Avenue 81 let stari Peter Rotter (Rotar), mož Mary, roj. Peterlin, oče Stanleyja, pok. Andrewa in Irene Henkel, 4-krat stari oče. Pokojnik je bil rojen v Sloveniji, kjer je zapustil 4 brate in od koder je prišel v ZDA l. 1913. Zaposlen je bil 42 let pri New York Central RR. v Collinwoodu in v Beech Grove, Ind., dokler ni l. 1955 stopil v pokoj. Bil je član SNPJ št. 28 in Kluba slov. upokojencev v Euclidu. Pogreb bo iz Želetovega pogrebnege zavoda na E. 152 St. v sredo ob 10.30 na Lakeview pokopališče.

John Petrich Sr.

Včeraj je po dolgi bolezni umrl 82 let stari John Petrich Sr. s 3578 E. 82 St., rojen v vasi Cuhar v fari Semič v Sloveniji, od koder je prišel v ZDA pred 67 leti, mož Frances, roj. Dovc, oče Johna, Josepha. Frances Cazin, Mary Erlich (Pittsburgh, Pa.), Rose Tyburski in Angele Musil, stari oče in prastari oče. Pokojnik je bil pred svojo upokojitvijo dolga leta zaposlen pri Inland Steel Co. Bil je član KSKJ št. 146. Pogreb bo iz Fortunovega pogrebnege zavoda na 5316 Fleet Avenue v četrtek ob 8.30, v cerkev sv. Lovrenca ob 9., nato na Kalvarijo. Truplo pokojnika bo položeno na mrtvaški oder jutri, v torek, ob dveh popoldne.

Svetovna banka ponudila načrt obnove Vzhodnega Pakistana

WASHINGTON, D.C. — Strokovnjaki Svetovne banke cenijo, da bi stalo nekako 185 milijonov dolarjev, če bi hoteli popraviti škodo, ki sta jo napravila ciklon in morska preplava v Vzhodnem Pakistanu. Obnovljeno naj bi bilo tudi gospodarstvo prizadete pokrajine, v kateri je živelo okoli 2.5 milijona ljudi. Od teh je vsaj 176.000 mrtvih, verjetno pa kar pol milijona.

NATO dela zopet težave naši domači politiki

CLEVELAND, O. — Ako bi človek sodil po sedanjih odnosih med svobodnim in komunističnim svetom, bi moral reči, da je stanje teh odnosov kar dobro, vsekakor boljše od onega, ki nam je delalo skrbi še lansko leto. Zboljšanje odnosov temelji na želji Zahodne Nemčije in Sovjetske zveze, da uredita vse glavne sporne točke, in na stalni napetosti stikov med Sovjetsko zvezo in Kitajsko, ki je danes glavna skrb sovjetske zunanje politike. To bi se končno moralo na nek način izražati tudi v vojaških ciljih obeh blokov, svobodnega in sovjetskega. Pa se zdi, da tako daleč še nismo.

Ne da se tajiti, da se Sovjetska zveza res trudi, da bi spravila pogodbo z Zahodno Nemčijo pod streho, toda ta želja še ni pripravila Moskve na misel, da je prišel čas, da začne demontirati svoje vojaške postojanke ob železni zavesi. Kadar jo kdo spomni na to, najde takoj izgovor: to vprašanje bo prišlo na vrsto,

ko se bomo razgovarjali z Zahodom o evropski varnosti. Do teh razgovorov ne bo prišlo, dokler niso urejena politična vprašanja med zahodno in vzhodno Evropo. Urejevanje teh vprašanj se zmeraj kje zatakne. Trenutno na primer ovira napredek v finaliziranju pogodb med Moskvjo in Bonnom trdovratno stališče Vzhodne Nemčije, kjer je W. Ulbricht postal nemizni in se ne premakne s svojega prav. Ima deloma prav, se namreč upravičeno jezi, zakaj ga Moskva ni nič obveščala o poteku pogajanj z Bonnom, kar bi po pogodbi morala narediti. Isto napako je napravil tudi Gomulka in tudi on se s tem ni Ulbrichtu prikupil. Tako zavira sedaj Ulbricht pogajanja med Moskvjo in Berlinom, prihodnjic jih bo pa kaj drugega. Vojaški krogi na obeh straneh železne zaves pravijo, da ni misliti na demontiranje obrambe ob železni zavesi, dokler mednarodna politika ne ustvari trdnjega temelja za mir v Evropi.

V čilu "nova levica"

Nova levica, ki je po svojih ciljih in nazorih enaka sličnim skupinam drugod, se je udarila s komunisti.

SANTIAGO, Čile. — Režim predsednika Allende je že naletel na novega nasprotnika, ki nanj še ni tako zgodaj računal: na "novo levico". To gibanje obstoja že dolgo v Čilu, se je pa od sedaj kaj spretno vključevalo v Allendejevo politiko in ni sililo na plan. Podpiralo je Allendejevo politično koalicijo, ni pa nikoli tajilo svojega lastnega programa.

Program je precej podoben ameriškemu: od komunistov se razlikuje v glavnem v tem, da zavrača vso sedanjo družbo, v katero prištevata tudi socialiste in komuniste, obojuje pa anarhizem, terorizem, nihilizem itd. Komunisti vidijo glavnega sovražnika le v kapitalizmu, proti družbi sami pa ne nastopajo. Zato se pristaši nove levice in komunisti le težko prenašajo, praviloma so sprti med seboj.

V Čilu je to nasprotje prišlo precej nepričakovano za vladne kroge že sedaj na površje. Na univerzi v Concepcion, 375 milj južno od Santiaga, je univerzitetna uprava razpisala volitve za študentsko konfederacijo. Kandidatne liste so med drugimi vložili tudi komunisti in pa pristaši organizacije MIR, kar naj pomeni Revolucionarno levčarsko gibanje. Aktivisti organizacije MIR so seveda lepili tudi letake z volilno proglašeno, to pa ni bilo prav komunistom. Poslali so svoje aktiviste na "teren" trgati letake organizacije MIR. Ta ni spala, je takoj udarila s silo po komunističnih aktivistih, ki pa niso bežali. Vnela se je prava bitka, kjer je prišlo o rabe strelnega orožja. Posledice niso izostale: en študent je bil pri teh pretepih ubit, drugi pa težko ranjen. Na čilsko javnost je ta slučaj napravil porazen vtis. Vse privlači, ali bo novi režim poskusil ukrotiti vročevrtno mlade levčarje obeh strani. Politično važno je dejstvo, da je prvi razkol v levčarskih vrstah že tu in da se ne bo dal zakrpati, ako kaj uči skušnja iz Amerike in Evrope.

PAVEL VI. OZNAČIL NAPAD NANJ V MANILI ZA 'BOLAN'

V soboto je papež Pavel VI. končal svoje 10 dni trajajoče potovanje v Azijo, Oceanijo in Avstralijo ter se vrnil v Rim. Včeraj je dejal na Trgu sv. Petra zbrani množici, da je bil napad nanj v Manili "bolan", posebej pa opozoril na "nesrečni" zakon o ločitvi, ki ga je italijanski parlament sprejel, predsednik republike pa podpisal.

VATIKAN. — Sv. oče je po obisku Avstralije, Indonezije in Hong Konga obiskal še Colombo na otoku Ceylonu, kjer je med prevladujočo budistično večino prebivalstva tudi veliko katoličanov, zlasti med Tamili. Po kratkem pristanku v Colombo je letalo s sv. očetom potelo domov in pristalo v soboto na letališču Rima. Tam je sv. očeta pričakala le mala skupina vernikov in uradnih predstavnikov. Včeraj je sv. oče govoril s okna svojega stanovanja kakim 50.000 vernikom, ki so se zbrali na Trgu sv. Petra. V kratkem govoru je izrazil svojo hvalečnost Bogu za zdrav in varen povratek in označil poskus umora v Manili za "bolan", pa nato "bridkost" nad uzakonitvijo ločitve zakona v Italiji, ki je bila izvršena v času njegove odsotnosti.

Papežev glas je bil nekaj hripav, kar je razumljivo, če upoštevamo njegova leta in njegovo dolgo ter naporno pot, ki jo je komaj prejšnji dan končal. Na Trgu sv. Petra je včeraj pričakala neobičajno velika množica vernikov in obiskovalcev Rima papežev blagoslov "mestu in svetu" ter kratek govor, običajno združen z njim. Papež se je zahvalil vsem, ki so obsodili napad nanj in mu izrazili vdanost.

"Ne moremo skrivati naše bridkosti nad zakonom, ki namerava uvesti ločitev zakona tudi v Italijo... dogodek, ki ga mi iz mnogo razlogov smatramo za nesrečnega," je dejal sv. oče. Zakonski predlog je parlament odobril in predsednik republike Saragat ga je 1. decembra podpisal, s čimer je postal veljaven zakon. Papež Pavel VI. je vendar dejal o njem, "ki namerava" uvesti. Iz tega sklepajo, da se bo Vatikan obrnil na vrhovno italijansko državno sodišče z

zahtevo, da zakon označi za nestaven, ker je v nasprotju z znano lateransko pogodbo iz leta 1929, v kateri sta se pomirila in spravila Italija in Vatikan. Po tej pogodbi veljajo v Italiji za zakonsko pravo določila katoliškega cerkvenega prava. V teh ločitve zakona ni, obstoja le njegova razveljavitev pod določenimi pogoji in končanje skupnega življenja zakoncev, ki pa ostaneta pravno še vedno mož in žena.

Zadnje vesti

VARSAVA, Polj. — Tu sta danes zahononemski kancler W. Brandt in predsednik poljske vlade Josef Cyrankiewicz podpisala pogodbo o ureditvi odnosov med Zahodno Nemčijo in Poljsko, v kateri priznava Zahodna Nemčija mejo ob Odri in Nisi.

BEIRUT, Lib. — Vodstvo palestinskih gverilcev je objavilo, da je danes jordanijska armada prešla v obsežen napad proti njim v severni Jordaniji.

MADRID, Sp. — Danes je bila nenadno in brez pojasnila ustavljena sodna razprava proti 15 Baskom, obtoženim sabotaže, nasilja in drugih protidržavnih dejanj.

DETROIT, Mich. — Unija avtomobilskega delavstva je sklicala za danes dopoldne ob devetih sem delegatov organizacij pri Fordu, da glasujejo o novi delovni pogodbi, ki naj bi bila dotlej dogovorjena. Trdijo, da vsaj do novega leta ni računati s kakim štrajkom pri Ford Motor Co.

WASHINGTON, D.C. — Sen. Henry M. Jackson, demokrat iz Washingtona, je včeraj v razgovoru na televiziji "Meet the Press" predložil, naj bi ZDA proglasile premirje ob bojiča pa do luninega novega leta TET koncem januarja. To premirje naj bi nato skušali spremeniti v trajno. Državni tajnik W. P. Rogers je predlog pozdravil in podprl, češ, da je vlada že dalj časa mislila na to.

Nixon hoče omejiti rast plač in cen, ko dela na pospešku gospodarstva

NEW YORK, N.Y. — Pretekli petek je predsednik ZDA Nixon govoril v hotelu Waldorf Astoria Narodni zvezi podjetnikov na njenem letnem zborovanju o položaju gospodarstva. Napovedel je ukrepe, ki naj vplivajo na omejitve cen olja in cen v gradbeništvu, ki so posebno močno porastle v zadnjih letih.

Nixon je svaril, da bo zvezna vlada posegla v razgovore o plačah v gradbeni industriji, če se ne bodo podjetniki in unije sami držali potrebne umirjenosti, ki je neobhodna za stalnost cen. Predsednik je napovedal izboljšanje gospodarskega položaja in nove napore, ki naj vodijo k "polni zaposlenosti in pametni stalnosti cen". Predsednik je odklonil zahte-

Iz Clevelanda in okolice

Letna seja — Društvo Danica št. 11 ADZ ima svojo letno sejo jutri, v torek, ob enih popoldne v SND na St. Clairju, staro poslopje.

Sedma obletnica — Jutri ob pol devetih dopoldne bo v cerkvi sv. Vida sv. maša za pok. Antona Tomšiča ob 7. obletnici njegove smrti.

Zapovedan praznik — Jutri, 8. decembra je Brezmadežno Spočetje Device Marije. Ta dan je zapovedan praznik.

Obvestilo — Uredništvo Ameriške Domovine sporoča vsem tajnikom in tajnicam, ki so nam v preteklem tednu poslali v objavo prireditve za Koledar društvenih prireditev, da bodo te objavljene šele s prihodnjim ponedeljkom zaradi nepredvidenih okoliščin.

Lep obisk — Miklavževanje Slovenske šole pri Sv. Vidu včeraj popoldne je oilo lepo obiskano.

Pojasnilo — Močan veter s hitrostjo 63 milj na uro, ki je divjal nad Clevelandom v noči preteklega četrtka na petek, je poškodoval tudi električno napeljavno v tiskarno Ameriške Domovine. Veliki tiskarski stroj radi pomanjkanja električne struje ni mogel steči pred enajsto uro dopoldne. Zato je pretekli petek, 4. decembra, Ameriška Domovina izšla z 2-urno zamudo. Celotno poslovanje v tiskarni in upravi se je zakasnilo za dve uri. Spoštovane naročnike o tem obveščamo in jih prosimo za razumevanje, če je bila kje zamuda v dostavi.

Rojstni dan — Mrs. Antonia Zabukovec, 15401 School Avenue, praznuje danes svoj 81. rojstni dan. Določeni naročniki našega lista k rojstnemu dnevu čestitamo in ji želimo že mnogo zdravih in zadovoljnih let!

Važna letna seja — Članstvo društva sv. Katarine št. 29 ZSZ je vljudno vabljeno na najvažnejšo letno sejo v sredo, 9. decembra 1970, v Slovenskem narodnem domu na St. Clairju. Pridite zgodaj, da plačate acesment od 6 - 7.30. Na seji bo volitev odbornikov, razdeljeni bodo dividendni čeki in koledarji ZSZ za leto 1971. Po seji Santa Claus, izmenjava daril in okrepčila!

Brezposelnost porastla

WASHINGTON, D.C. — Delavsko tajništvo je objavilo pretekli petek, da je brezposelnost v novembru porastla za dve desetinki odstotka na 5.8%. Delno naj bi bil temu kriv 60-dnevni štrajk pri General Motors, ki je zmanjšal skupni narodni dohodek v zadnjem četrtletju 1970 za 10 do 12 milijonov dolarjev.

vo demokratov v Kongresu, naj proglasi zamrzitev cen in plač za kratko dobo, dokler ne bo mogoče uvesti trdnjše stalnejših ukrepov za omejitve inflacije in za nov zagon v gospodarski dejavnosti. Pripomnil je vendar, da bo prisiljen predložiti posebne zakone za zvezni poseg v razgovore o kolektivnih pogodbah, če ne bodo podjela in unije kazale potrebne umirjenosti in upoštevanja splošne koristi gospodarstva in dežele.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

Za Združene države:

\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

63

No. 235 Monday, Dec. 7, 1970

Novi volivni okraji - politična bolečina

Izidi letošnjega ljudskega štetja so bili že znani po neuradnih objavah, ki se pa ne razlikujejo dosti od uradnih, razglašanih pretekli teden. Ti izidi ustvarjajo uradno podlago za nove kongresne volivne okraje. Prebivalstvo je zadnjih deset let tako narastlo, da nekaterim državam sedaj pripada več kongresnikov, druge jih pa zato izgubijo. Med tistimi, ki izgubijo, je tudi Ohio. Do sedaj je imela 24 kongresnikov, poslej jih bo imela le 23. Treba bo torej brisati en volivni okraj, njegovo prebivalstvo pa razdeliti na druge okraje, vendar tako, da bodo novi volivni okraji enako veliki, s povprečno 458.000 prebivalci. Na videz je to preprosta stvar, v resnici je pa izredno važna politična zadeva.

Skušnja pove precej dobro, kako volijo stanovalci v posameznih okoliših. Kjer ima ena stranka večino, jo navadno ohrani. Se že pripeti, da se ta slika menja, toda volivci se kmalu vrnejo k stari stranki. Počasneje se to dogaja le v okrajih, kamor so se novi volivci priselili od drugod. Tako na primer "vdirajo" v velikih mestih demokratiški volivci iz središča v predmestja. Ta pojav imamo tudi v Clevelandu, ne ravno v veliko veselje poklicnih politikov.

V Ohio bomo imeli v bodoče enega kongresnika manj. Nastane torej vprašanje, kateri okraj naj se črta in kam naj pridejo njegovi volivci. Že to je trnjevo vprašanje za vsakega politika, ker se noče in ne sme nikomur zametiti. V takih notranjih sporih praviloma prevladajo strankarski interesi. Varuha teh sta državna legislatura in guverner. Tu se začenjajo komplikacije.

Sedanji sestav legislature v Ohio je v veljavi le do 4. januarja. Takrat bo namreč zaprisežen nov sestav. V sedanjem sestavu imajo republikanci večino. Večina jim ostane tudi v novi legislaturi, toda ne tako velika, kot je sedaj. Ta okoliščina je posebno važna takrat, kadar je treba na primer ovreči s kvalificirano večino guvernerjev veto. Takega slučaja se v Columbusu ni treba bati do 11. januarja, kajti šele takrat bo zaprisežen novi demokratiški guverner Gilligan, ki bo imel proti sebi že zapriseženo novo legislaturo z republikansko večino.

Strankarski interes svetuje republikancem, da naj izrabijo čas do 4. januarja. Do takrat lahko sklenejo novo velikost volivnih okrajev in novo razmejitve, guverner Rhodes pa njihov zakon lahko podpiše. Pravno koščljivo je vprašanje, ali to velja za teden med 4. in 11. januarjem, ko bo nastopil guverner Gilligan. Pa to vprašanje nas trenutno ne zanima.

Zanimivejša za slovenske volivce je vprašanje, kaj se bo zgodilo z volivnimi okraji v Clevelandu. Tu je položaj sledeč:

Okraj 20. zastopa sedaj kongresnik J. Stanton (preje kongresnik M. A. Feighan), okraj 21. ima županovega brata L. Stokesa za kongresnika, okraj 22. pa zastopa znani Charles Vanik. Vsi trije kongresniki so demokratje. Pred par leti je bilo še drugače, ko je bil sedanji Vanikov okraj v republikanskih rokah.

Razumljiva je torej republikanska želja, da priborijo v vzhodnem Clevelandu en okraj, da tako obnovijo ravnotežje političnih sil v okraju Cuyahoga, kot je bilo pred letom 1968. Kako mislijo to doseči, ne povedo, ni pa nobena tajna, da jim rojta ta misel stalno po glavi.

Spremenili bi radi občutno razmejitev Stokesovega in Vanikovega okraja. Ta želja še ni dobila konkretne oblike, pa je že postala vir zaskrbljenosti.

V problem razmejitve okrajev se je namreč po političnem razvoju v našem mestu zamešalo tudi rasno vprašanje. To stanje je dejansko ustvarila že politika pod Johnsonovim režimom. Takrat so demokratje zunaj države Ohio zagovarjali stališče, naj ima mesto Cleveland črnega župana, ker je to v interesu notranjega miru v naši deželi. To stališče je bilo do določene meje stvarno in zato je tudi Stokes zmagal v tekmi za župana.

Temu stališču je moralo slediti po politični logiki tudi stališče, da so črni volivci upravičeni do "svojega" kongresnika, saj jih je v Clevelandu približno 35%. Ta odstotek ima še posebno veljavo radi tega, ker so črni volivci postali strnjeni volivni blok, dočim so bili in so beli volivci razbiti na stranke, struje, tokove itd. Zmagala je tudi ideja in razmejitev 21. okraja je bila prikrojena tako, da je črni demokratiški kandidat zmagal že dvakrat brez posebnih težav.

Za republikance ni torej nobenega upanja, da bi v tem okraju prišli kmalu do veljave. To stanje jih ne sme uspraviti tako mislijo. Kadar so na oblasti, morajo vsaj poskusiti rahlirati Stokesovo črnsko demokratsko trdnjavo. To morda mislijo doseči z novo razmejitvijo 21. okraja.

Stokesov volivni okraj res ni noben ideal volivnega okraja. Ima podobo na glavo postavljene bombe oziroma mi-

ne. Se mu kar vidi, da so njegove meje prikrojene političnim potrebam vladajoče stranke. Žrtvovane so bile pri tem narodnostne skupine, ki se radi tega ne počutijo preveč dobro.

"Politiziranje" s Stokesovim okrajem ima tudi svoje tihe nevarnosti, ki jih ne smemo prezreti. Ako bi namreč črni volivci opazili, da jih politika hoče pripraviti ob "njihov" mandat, se lahko razburijo in iščejo nasprotnike ne morda v tistih politikih, ki so ustvarili novo zanje neugodno stanje, ampak v beli večini prebivalstva Clevelanda. To bi lahko povzročilo rasne nemire, ki jih nihče ne mara.

Zato bi bilo dobro, ako bi politiki mislili tako na razpoloženje narodnostnih skupin, kot na razpoloženje črnih naselij, ko bodo krojili nove kongresne volivne okraje. Da slovenska senklerska naselbina s sedanjimi mejami teh ni zadovoljna, je splošno znano dejstvo.

Milwauški zapiski

MILAWUKEE, Wis. — To je nekaj takega, kar vzbuja spomine. Starih navad, med katerimi je tudi miklavževanje, je le malo ostalo. Tu govorim o miklavževanju, ki smo ga imeli doma v stari domovini. To se pravi Miklavž je prišel napravljen kot škof, spremljali so ga pa angeli in parkeljni. Posebno parkeljnov se spominjamo. In bali smo se jih tudi. Ze dva do tri tedne prej smo molili, da bi nam Miklavž kaj prinesel. Na večer samega prihoda je hodil po vasi ali pa se ustavil pri kaki pomembnejši hiši. Tam smo se otroci zbrali in napeto čakali, kaj bo. Najprej so parkeljni napovedali svoj prihod, ki nam je navadno pognal strah v kosti in smo se kar oddahnilo, ko je prišel Miklavž, četudi smo vedeli, da pride spraševanje in seveda odgovorom primerna nagrada. Navadno je bil obdarovan vsak otrok brez razlike, kar je pomenilo veliko srečo in veselje. Nekaj takega skuša ohraniti slovensko društvo Triglav. Vsako leto prireja miklavževanje, tako ga je preteklo nedeljo ob 3. popoldne v dvorani sv. Janeza Ev. na 85. cesti in Cold Spring Rd.

Mohorjeva družba v Celovcu še vedno skrbi, da slovenska beseda ne zamrje, ampak da dosega čimveč slovenskega življa in to ne samo doma, ampak tudi drugod po svetu. Poleg Koldarja nam Mohorjeva pošilja povest: Petrinka, ki je izšla kot 24. zvezek družinskih večernic. Druga knjiga, ki je prevod iz nemščine, ima naslov "Se so srečni zakoni". Obdeluje družinsko življenje. Tretja knjiga "Kristjanov dan" poudarja, da je vsak dan ena opeka, ki jo moramo vzidati v zgradbo večnosti. To je edina naloga vsakega dne. Knjige so vredne branja. Človek lahko veliko odnese od njih. Tisti, ki ste jih naročili, jih dobite pri Franku Rozini, 827 W. Scott St. Če jih še nimate, jih tudi lahko pri njem naročite, pa jih bo dobil za vas. On je poverjenik za Mohorjevo družbo za Milwaukee. Če se še kdo od drugod oglasi, pa prav gotovo ne bo zameril.

Po vsej Ameriki po Zahvalnem tednu zbirajo staro obleko za potrebne v drugih deželah. Ljudje so naprošeni, da obleko, ki jo ne rabijo več, a je še dobra, lepo zavijejo in prinesejo na kraj, določen za zbiranje obleke. Pri Sv. Janezu imajo za to določen del cerkvene dvorane. Zbirka bo zaključena v torek. Iz cerkvenega oznanila posnamemo, da posebno prosijo za moško obleko in obleko za otroke in dojenčke. Za obleko za moške je na splošno težko. Moški nosijo svojo obleko, dokler le morejo. Najboljše se počutijo v stari obleki. Izražena je bila želja, da naj ne prinašajo kravat. Ljudje si ne morejo pomagati s kravato, če še srajce nimajo! Prav tako ni treba klobukov in ne ženskih torbic. Razumljivo! Človek potrebuje najprej osnovne stvari, potem šele drugo. Obleka naj bo tudi čista. Ne izplača se prinašati stva-

ri, ki bi jih ljudje že stran vrgli. Kar človek sam lahko stori, naj ne nalaga drugim.

Z raznimi spremembami, ki so nastale v bogoslužju, je nastala tudi mala sprememba pri sv. krstu. Po novih določilih za krst je dolžnost predstaviti otroka v cerkvi ne več botrov, ampak staršev. Botri so od sedaj za naprej le še predstavniki božjega ljudstva, v katerem imenu sprejmejo novega člana. Prav tako je želja cerkve, naj se krst vrši, če je le mogoče, združen s sv. mašo. To se je prvič zgodilo pri Sv. Janezu v nedeljo, 6. decembra. Pri dvanaestih sv. maši so štirje otroci prejeli sv. krst po tem novem obredu. Tudi molitve so bolj razumljive, kot so bile prej. Krst po novem načinu dobi tisto mesto, ki mu gre. Je zelo važno, ko nekdo postane član skrivnostnega telesa Kristusovega.

Pred kratkim mi je prišlo v roke pismo vojaka, ki se je vrnil domov iz vojske v Vietnamu in Kambodži. Kakor mnogo drugih je tudi on šel skozi veliko težavo. To ni nič posebnega, zanimiva je njegova reakcija, odkar je prišel domov. Pravi, da se je šele sedaj pravzaprav začel zavedati, kaj mu Amerika pomeni. Do sedaj je ni poznal, niti je cenil. Da bi jo bolj spoznal, se je podal na potovanje. Preromal jo je po dolgem in počez in povsod imel odprte oči za vse, kar se v tej deželi dogaja. Hudo mu je, da toliko mladih ljudi ne ceni Amerike in njenih vrednot, da zlorabljajo njeno svobodo za nekaj, proti čemu se je on boril štiri leta v Aziji. Rad bi vsem zaklical, naj vendar že pamet rabijo in naj se usposablajo za življenje, da bodo mogli prevzeti naloge, ki jih čakajo, ko bo do tega prišel. Tako ameriški fant, ki še ni glave izgubil in se zagledal le v vsemogočni dolar!

Moč ognja in razdejanja

CLEVELAND, O. — V zgodnjih jutranjih urah 1. decembra nas je zbudilo zvonjenje telefona iz globokega spanja.

"Gotovo je Joey, dobili so baby," smo si mislili. Pa na telefonu ni bil naš sin, ampak naš sosed, ki nas je posvaril, naj pogledamo skozi okno proti južni strani, kjer je na Superior Avenue velik požar, ki bi se lahko razširil do naših domov.

Pogledali smo in nebo na južni strani je bilo močno žareče od plamenov, zgagočih po sto in več čevljev v višino. Najprej si nismo mogli predstavljati, kaj naj bi gorelo, potem pa je izredno velik plamen razsvetlil enega od zvonikov bližnje cerkve sv. Frančiška. Prestrašeni smo ugotovili, da gori cerkev! Ta grozen požar smo nato opazovali pri oknih našega doma.

Oba zvonika cerkve sv. Frančiška sta gorela in plameni so švigali visoko v zrak. Nenadno se je vzhodni zvonik, tisti z zvonovi podrl. V srce nas je zabolelo, ko smo videli pasti ta mogočni stolp iz svojega visokega sedeža. Kmalu nato smo spo-

znali, da je cerkev zgubljena, da jo bo ogenj popolnoma uničil. In zatem je začela goreti šolska streha. Celotno južno nebo je bilo razsvetljeno in požar je bil viden milje in milje daleč.

Zalostna je bila misel, da je bila ta mogočna, krasna cerkev na stavba, ki so jo zgradili priseljeni nemški farani, tako hitro popolnoma uničena. Veliki kamniti bloki so bili ob času gradnje leta 1901 pripeljani s konjskimi vozmi iz downtowna. Ti bloki so bili del clevelandске mestne hiše, ki je bila takrat podrt, da so lahko zgradili novo, sedanjo mestno hišo.

Ta opisana noč je bila za mojo ženo in mene druga strašna noč ognja in razdejanja, ki sva jo doživela. Prva noč groze je bila 20. oktobra 1944, ko je bil naš dom uničen po East Ohio Gas požaru. Prosim, Gospod! Nič več!

Michael Kolar

* SMO V ČASU IN DNEVIH, v katerih narava in sezona kliče: "Me sva storili, kar sva mogli, poslužite se raznih pridelkov, sadežev in sadja, če vam ugaja..."

Ljudje se radi poslužujejo vseh dobrot, katere jim nudijo razne letne sezone in narava. V septembru in oktobru po pokrajinah osrednjega zapada ljudje raznih narodnosti zelo radi nabirajo po gozdnih okrožjih gobe in še marsikaj drugega. Po gotovih delj gozdnega ozemlja so razne gobe "zelo" rodovitne. Med temi je mnogo strupenih, katere je treba poznati in se jih čuvati. Kdor zna gobe pripraviti za konzerviranje, ali da jih posuši in jih rad uživa mu pridejo zelo prav in mu dosti olajšajo za prikuhe itd.

Ko v teh jesenskih dnevih srečujem tega ali onega in omenja, da gre tu in tam nabirati gobe, mi prihaja v spomin moj pokojni prijatelj John Pražen iz La Salle, Ill. Bil je rodom iz Radeč pri Zidanem mostu. Dolgo let je delal v premogokopih. Ožji znanci iz njegovega kraja so ga včasih imenovali "Ličarjev Jančev", po hišnem priimku njegovih staršev. Bil je zavezen, katoliško prepričan Slovenec. Bil je dolgoletni tajnik Društva sv. Družine št. 3 KSKJ, za katero je mnogo delal in žrtvoval. Ni se strašil nikdar dela, ne žrtev.

Pokojni John je vsako leto nabral gob po okoliških gozdih in sta jim potem z ženo sušila po vrtu okrog hiše, čistila in trebila in jih spravljala suhe za zimo.

Čehi in Poljaki tudi zelo radi nabirajo gobe.

Zdaj bo kmalu odprt tudi lov na fazane in drugo divjo perutnino. To je svoje vrste šport, mnogim zelo priljubljen.

Moj sosed Čeh in njegova sinova se podajo na lov vsako leto daleč na sever v Minnesota, Dakoto, na srne in jelene. Včasih imajo srečo in ponosno na vrhu avtomobila pripeljejo kakšnega jelena, da ga pokažejo, da znajo dobro meriti, kadar jim pride pred oči kak rogati jelen ali srnjak.

Lovski šport precej stane in komur je ljub, zanj žrtvuje. Lovske puške so zdaj zelo drage. Moj sosed jih ima kar celo zbirko, nekaj za streljanje ptic in zajcev, nekaj za srne in jelene, katere uporabljajo za streljanje na daleč. Opremljeni so s

točnimi merili za ciljanje.

Ta šport prinaša državam visoke dohodke. Lovska dovoljenja (licenses) so draga. V domači državi, kjer lovec stanuje, so nekaj cenejša. V drugih državah pa mnogo višja. Državam to donaja milijone. Za one, ki izdelujejo puške, kakor one, ki izdelujejo naboje in patrone, pa veliko trgovino. A kaj to, tisti, ki jim je to v zabavo in ki to zmorejo, na to ne gledajo. Tako se svet vrti naprej in vsaka reč nečemu in nekomu služi tako ali tako.

Za nas stare priseljence je bil mesec oktober — po slovensko vinotok — v nekdanjih casih zelo pomenljiv. V dnevih tega meseca smo nabavljali grozdje. Seveda v tistih časih, pred 60 leti, je bilo grozdje poceni. Kupovali smo ga kar na tone. Tedanji lasalski gostilničarji, sedaj skoro vsi že dolgo pokojni, kot Matt Komp, Tone Mezna-rič, Gregorič, Recelj in še nekaj drugih, so ga naročali kar po cele vagonne. Potem so ga nam drugim nekaj prodali. Sami so pa napolnili mnogo sodov, iz katerih o potem skozi zimo točili vino v svojih gostinah.

Najbolj okusno in pristno je znal napraviti pokojni Komp. Navadno vedno njujorškega. Ker je bilo grozdje tedaj poceni, so vino tudi poceni prodajali. Kozarec vina v gostilni je bil 5c pri Slovincih. Zdaj za tak kozarec računajo od 30 do 50c. marsikje po tujih zabaviščih. Pokojni Komp mi je nekoč pravil, da ko je šel leta 1909 na obisk domov na Vršno selo, je nesel dve steklenici svojega "konkorda" s seboj, da je pokušal in primerjal okus in kvaliteto, katero vino je bolje, tukajšnje ali starokrajsko. Omenjal je, da njegovo tukajšnje je bilo boljše. To so baje ugotovili v družbi v Štemburjevi gostilni v Kandiji.

Komp je vino dobro poznal, saj je prišel na svet blizu ljubenskih vinogradov na Vršnem selu pri Ljubnu, na katere sije toplo sonce tam preko belokranjskih gor in ko si je na Ljubem, sladki tudi tamkajšnje grozdje s svojimi žarki. Bil je dober, pošten mož.

Take spomine, ki jih omenjam, imajo tudi nekateri še živeli pionirji v Jolietu. Ni dolgo tega, ko mi je eden izmed teh pravil, kako se spominja tistih časov pred 65 in 70 leti, ko so Slovenci še stanovali doli ob Bluff cesti. Zajčeva družina in še cela vrsta drugih. Gori na Broadway cesti, potem po No. Chicago cesti, Scott cesti. Vse polno je bilo Slovencev. In kako zabavni so bili v takih časih, ko se je mošt v vino spreminjal. Spominjam se včasih pokojnega Završnika, Nemančevega zeta, kako je zdravilke prepeval, ko smo pokušali sladke kapljice dobrega pridelka tistih let. Pri pok. "Plahačevemu Jožetu" (Leganu), smo včasih peli, da se je kar vse zibalo in majalo. Tako pri Graheku in še marsikje. O yes, kako prijetne in zabavne čase smo imeli v tistih naših mladih časih. Ob spominih na nje mi zabrenči v spominih tista pesem:

Včasih je res prav lušno b'lo, zdaj ni več tako..."

Kako res!

V tistih desetletjih, o katerih omenjam tu, so imeli Slovenci v Jolietu podjetje "Slovenian Liquor Co." — trgovina z raznimi likerji in vini. Oglašali so posebno brinjevec, slivovec, tro-pinjevec in razne grenčice. Frank Završnik, Nemančev zet, je bil zastopnik tega podjetja in je potoval po slovenskih naselbinah in nabiral naročila za razne pijače, ki jih je podjetje prodajalo. Završnik je bil zelo zabaven fant. Večkrat smo se veselo zabavali pri pokojnem Kompu v La Sallu, ko je ta prihajal po naročila k slovenskim gostilničarjem. Zraven je bil izvrsten pevec. Spominjam se, ka-

ko je nam pri Kompu parkrat zapel par zelo krasnih pesmi in zdravilke. Poleg tega je nam pripovedoval to in ono o naših ro-jakih po Pennsylvaniji, katere je tudi večkrat obiskal radi naročil za dobre pijače, ki so Slo-vencem ljube in jim rade teko po grlih. No, nekega večera so pogovori med nami prišli do strahov tu in tam. Vsak je vedel kaj povedati, če je kaj sam doživel takega, ali če je kaj čul od drugih, kako je kaj strašilo tu in tam. Verjemite, da ob tistem Završnikovem pripovedovanju so nam nekaterim kar lasje pokonci stali. Tam ob stari cesti med Jolietom, od stare kaznilnice, pa gori do Lockpor-ta, so vedeli o tistem strašnju veliko povedati. V neki hiši pod klancem je tiste čase vsako noč strašilo in o tem je nam Završ-nik pravil. Baj je celo okrajni po-licisti so stražili ob nočeh, pa ko je prišla gotova ura, je ropo-talo in strašilo in nihče ni mogel dognati, odkod in kaj je to in kaki duhovi so razsajali, da se je kar hiša majala. Stvar je o-pa napolnila mnogo sodov, iz katerih o potem skozi zimo to-čili vino v svojih gostinah.

Naj bo za danes o tem dovolj. Nekaj sem slišal pozneje o tem. Bom enkrat prihodnjič še kaj povedal o tem.

Na svetu je bilo in je še mar-sikaj, kar nam zemljanom ni nanao in si ne moremo pojasniti. Je, je še dosti skrivnosti, ki nam niso znane in jih nam doseda-tije pratike ne znajo še pojasni-ti. Povedo nam, kdaj je luna mlada in kdaj stara, kdaj lahko pričakujemo mokro ali suho vreme, marsikaj pa ne vedo in zato nimajo pojasnil za to.

Oprostite čitatelji, da vas s-em dolgočasim. Bom drugič skušal pa kaj drugega povedati. Vsi pa se imejte dobro in zdravi bodite, to vam od srca želi

Stric Gregor

Vesti iz Slovenije

Koritno pri Bledu

V nedeljo, 25. okt., sta v Koritnem pri Bledu, župnija Rib-no, praznovala zlato poroko Jan-vez in Jožefa Hajnrihar. Oče Jan-vez je že dalj časa bolan, zato je nadškof dr. J. Pogačnik prav rad dovolil zlato poroko z mašo na domu slavlencev.

Za ta veliki družinski jubilej so se zbrali doma pri svojih starših vsi trije sinovi. Iz Clevelanda je prišel starejši sin Jan-vez, ki je stavec pri znanem clevelandskem večernem dnevniku "The Cleveland Press". Za to priložnost je oskrbel lep mašni plašč. Obred zlate poroke je o-pravil, odnosno maševal sin Zdravko, župnik na Jesenicah. Slovesnosti so se udeležili tudi nekateri bližnji sorodniki zlato-poročencev. Mašnik je maševal obrnjen k ljudem. Bolnega očeta je to še posebej ganilo, saj kaj takega še ni bil videl. Dobrima staršema daj Bog še mnogo svojega blagoslova!

Smrt dveh znanih zdravnikov v Ljubljani

Va vse svete je umrl v Ljubljani znani zdravnik dr. Blu-mauer, Bil je dolga leta šef ki-rurg v Ljubljanski bolnici. Ple-meniti gospod je imel mnogo prijateljev, vzgojil celo vrsto zdravnikov, med katerimi ni bil zadnji zdravnik-misijonar dr. Janež.

Dne 2. novembra so pokopali na Viču dr. Staneta Graparja. Pri obisku nekega bolnika se je zrušil na stopnicah in umrl. Do-mobranci se ga dobro spominja-jo in se ga bodo spomnili v mo-litvah. Naj v miru počiva!

FRAN ERJAVEC:

IZBRANI SPISI

Zamorjeni cvel

"Tisti dan po pogrebu ranjega Vašega očeta, Bog jim daj sveti raj! videli smo se zadnji-krat. Rekli ste mi, da greste za pol leta še v Nemški Gradec v zadnje šole; naročili ste mi, naj gospodarim po svoji pameti, kakor vem in znam, da bo prav. Če bi se pa kaj posebnega pripetilo, naj grem h gospodu župniku, da Vam bodo pisali. Tako ste mi tistikrat naročili. Tega pa ni bilo še štirinajst dni, kar me pokličejo nekoč gospod župnik k sebi, ko sem bil ravno doli v vasi. Nikoli ne bom pozabil, ravno tisti dan sem bil s kobilo privrkat pri kovači. Pri gospodu sem zvedel, da ste šli iz Nemškega Gradca daleč po svetu, tako daleč, da mi gospod župnik niso mogli dopovedati, sam Bog ve, tja nekam čez morje. Rekli so mi tudi, naj skrbno in pošteno gospodarim, kar bo po gotovega, čistega denarja, naj ga odajem dohtarju Vrabcu v Ljubljani. To sem zvedel pri gospodu. Vi ne veste, kako je bilo meni takrat hudo pri srci, ko sem šel od njih; zakaj ste šli tako daleč in kdaj pridete nazaj, tega mi pa niso mogli povedati. Tudi dohtar, kateremu sem nosisil denarje, vedel ni ničesar o Vas, ali pa vsaj meni ni hotel ničesar povedati. Vender bodi to, kakor hoče, zdaj je vse dobro, da ste le spet tukaj. O mlajšem Vašem bratu pa živa duša ničesar ne ve, ako ne veste Vi."

"Jaz sam ne umejem pisati tako, da bi znali drugi za menoj brati, ali zase pa zapišem vse, da imam vse v pisanji, česar nimam v glavi."

To rekiš potegne iz žepa šop starih pratik.

"Tukaj v pratikah pa stoji vse natančno zapisano, kako sem gospodaril."

Valentin vzame jedno pratiko v roke. Robovi so bili vsi popisani s čudnimi znamenji in z neukretnimi številkami, vsako znamenje je bilo zvezano z jednim dnevom v meseci. Čeravno si ni mogel razjasniti Martinovega pisanja, bil je vender pričrčan, da je Martin s svojimi čirčarami in rogovilami natančneje in vestneje računal, nego marsikak umetni računar.

"Martin, razloži mi malo skrivnosti pisanja svojega, tega se ti ni treba bati, da ti te jaz komu izdam."

"Kaj se bom bal! Morebiti res moji računi niso ravno lepi za oko, ali to pa lahko prisezam, da so pošteni skozi in skozi. To je prva pratika, v njej je račun od prvega leta. Na sv. Ošpete dan sem prevzel gospodarstvo. Še tisti mesec, vidite, na sv. Andreja dan, prodal sem jarem volov za 120 goldinarjev. Ti rogovji tu na kraji pomenjajo vole. Na sv. Tomaža dan sem prodal 50 veder starine, vedro po 6 goldinarjev. Na Sveti dan sem plačal hlapcema 60 goldinarjev, velikemu 36, malemu 24 in pastirju 12. Zdaj pridejo še štiri deklet, prva je dobila 22 goldinarjev, one tri pa po 18 goldinarjev. Kuharica je prejela za pol leta 15 goldinarjev in je šla od hiše, ker zdaj samo za nas nismo potrebovali tako učene kuharice, posebno pa tudi zaradi tega, ker je bila z vso družino v kregu."

"Ali kje imaš vse to zapisano?"

"To stoji vse v pratiki; le pogledajte! Ta-le klobuk pomenja velicega in ta-le malega hlapca, ta palica pomenja pastirja, škaf dekle in kuharica kuharico. Da se pa v računih nisem motil, namreč kar sem prejel in kar sem izdal, pisal sem potroške račune. Starega leta dan sem prodal še Martinovcu 200 mernikov pšenice, mernik tri groše menj kot po dva goldinarja. Tukaj za-

daj je pa potem čisti račun, koliko sem skupil, koliko potrošil in koliko je ostalo. Kar je ostalo, to sem pošteno oddal dohtarju Vrabcu, kakor so mi zapovedali. Tudi sem ga prosil, da bi on opravljal davke in fronke in kar je še pri gosposki treba, ker jaz sam neznam nerad hodim okoli gosposke. Zdi se mi že za malo, da moram toliko časa čakati, predno se gospodu davkarju poljubi denar pograbit in tudi ne utegnem posedati in postaviti pri gosposki, ki imam doma največ toliko opravka, da ne vem, kje se me drži glava."

"To je tedaj račun od prvega leta, ali pravo za pravo od sv. Ošpete do konca leta. Zdaj pride drugo leto na vrsto."

"Pusti račune, Martin, saj vem, da si pošteno gospodaril in dohtar mi je vse to razkazal."

"Da ni jednega krajcarja nisem po nepotrebnem potrošil, to je tako gotovo, kot je Bog v nebesih. Sebi sem pridržal toliko, kolikor sem služil pri ranjem gospodu. Bog obvaruj, da bi bil jaz, le jeden neopravičen groš spravil sebi, moje roke so čiste. Da bi le dohtarjeve tako čiste bile kot so moje, pa niste Vi ni za krajcar vrednosti osleparjeni. Jaz uprav nimam ničesar zoper gospoda Vrabca, ali to sem pa že dostikrat slišal, da se tacihi ljudij rado kaj prime. Pa naj bo to, kakor hoče, če je prav Vam, prav mora biti tudi meni."

Pri zadnjih besedah Martin iztrka pepel iz pipice, napravi si drugo, zasmodi jo in spet povzame besedo:

"Ker nečete več o računih slišati, povedal Vam bom, kakor sem sicer gospodaril, najprej, kar je pri domu. Zidal nisem ničesar in tudi ni bilo treba, še popravljanja je bilo le mala stvarca. Strehe smo jedenkrat prekrili in v vodnjak kmo stavili skozi in skozi nove cevi. Ko bi hoteli to v pratike pogledati, pričrčali bi se, da je vse natančno zapisano. To je pa tudi vse popravljanje; morebiti je še tu ali tam kaka majhna stvar, toda ni vredno, da bi človek to jemal v misel. Zdaj gremo pa v hlev. Tu se je nekoliko predrugačilo, jaz ne vem, ali Vam bo prav po godu ali ne. Par lepših konj, ki so bili le za kočijo, sem prodal. Jaz sem si takole mislil: Zdaj ni nikogar, da bi se v kočiji vozil. Bog ve, kdaj pridete spet Vi in čemu bi redil konje zastoj? Za hudo delo tako niso in bi jih bilo tudi škoda, ker zato imamo druge konje in vole, posebno za na polje. Nekoč sem se namenil, da bi se človek hitro kam potegnje, na priliko v Ljubljano ali pa tudi kam drugam; in če bi Vi nenadoma prišli, bilo bi vender sitno, ko bi bili brez konj, torej sem jih pridržal. Pa ne smete misliti, da so morebiti naši konji kake izgolajsane kljuse; čeravno so delali, vender so tako lepo rejeni in skočni, da si jih vsak škof lahko da zapreči. Toliko več pa zdaj redimo govedine, in pa kaka govedina je to, mesar kar ne more iz hleva, kadar pride kupovate. Zaporedoma stojte štirje jarmi volov, jeden lepši kakor drugi, in pa osemnajst krav, ki tudi blizu nas ni kmalu tacihi; kar je junic in telet, teh še ne štejem. Pa saj se boste jutri lahko prepričali s svojimi očmi, ali je res tako ali ne. Kar je bilo prej drobnice, to je koz in ovac pri hiši, odpravil sem vse, ker sem videl, da to ni za nas, ki nimamo tacihi pašnikov, če jih pa pustim v gozd, napravijo mi več škode, kot je vsa žival vredna."

(Dalje prihodnjič)

Zakaj so zvonovi zopet zvonili?

KANSAS CITY, Kans. — V advetni dobi sem prečitala otrokom 5. razreda božično pripovedko. Ni zrastla na slovenskem vrtu — je cvet s tuje grede, najbrž španske, Utrgala sem ga, ker očara vsako otroško srce. Moje učence je pripovedka tako navdušila, da so vzhičeno predlagali:

"Sestra, igraymo jo!"

Kdo bi se mogel ustavljati taki gorečnosti? Takoj smo šli na delo. Razdelila sem vloge, ki so si jih morali sami sestaviti, odvisno od njih zmožnosti. Skupno smo dodajali besedilo ali črtali. Nobenega otroka nismo izpustili. Da bi ne trpela srca najmanj nadarjenih, smo jih uvrstili v procesijo. Tako sestavljene igre smo se učili po šoli. Zadnji dan pred šolskimi božičnimi počitnicami smo povabili vse razrede k naši božičnici v šolski dvorani. Igralci so se res vživeli v svoje vloge, da so gledalci, otroci, sledili vsemu z zanimanjem. Ko so zvonovi zazvonili, — to je bil višek in obnem konec igrice, — se je "občinstvo" tiho razšlo. V tem sem videla velik upsej; nauk zvonov je našel odmev v srcu mladine. In zdaj upam, boste želeti izvedeti, "zakaj so zvonovi zvonili?"

Nekoč je kraljevala na hribčku v sredini mesta krasna cerkev. Bila je največja, najstarejša v vsem kraljestvu. Njen zvonik je bil tako visok, da se je izgubljal v oblakih in mu ni moglo nobeno oko najti vrha. V njem so viseli štirje veliki zvonovi. Kadar so se zazibali, se je tresel ves hrib. Zvonenje je bilo polno nebeške melodijske, tako ubrano, da kdor je le enkrat slišal to rajsko godbo, je čutil v srcu čudovito srečo vse življenja.

Najbolj čudno je bilo pa dejstvo, da so zvonovi zvonili samo na sv. večer, pri polnočnici. In nikdo ni vedel, kdo je zvonar. Nekateri ljudje so ugibali, da najbrž veter vleče skozi odprte line in poganja zvonove.

Drugi so trdili, da angeli zvonov, kadar kdo prinese Jezusku v jaslicah kako darilo, ki mu je zelo všeč.

Ljudje so ljubili to zvonenje in so se ga že naprej veselili vse leto. Od blizu in iz daljnih dalj so prihajali k polnočnici, da se njih srca napijejo lepote godbe zvonov.

V resnici je za prebivalce tega mesta in kraljestva nastopila radost svetonočna šele v trenutku, ko je melodija teh zvonov plaval na perotih vetra preko poljan in odjeknila od hribov in daljnih gora.

Nekega zvečera je božje ljudstvo, zbrano v cerkvi, doživelo razočaranje. Ure in ure je čakalo, a zvonovi so molčali... molčali...

Starci so legali v grob drug za drugim — čudovitega zvonenja niso več dočakali. Nov rod je zavzel njih mesto v cerkvi in

vsako leto so se ljudje žalostni in razočarani vračali od polnočnice. Že skoro sto let je preteklo od časa, ko so zvonovi utihnili. A spomin nanje je ostal živ.

"Kaj menite, ali so zvonovi res kdaj zvonili?" so spraševali ljudje. "Čudno, da zdaj že tako dolgo molče."

"Res!" je odgovoril najstarejši med njimi. "Moj oče, ki je večkrat slišal zvonenje, mi je pogosto pripovedoval o lepoti in veliki sreči tedanjih sv. noči, ko so zvonovi še zvonili. Seveda je vladala takrat še ljubezen na zemlji. Ljudje so ljubili Boga in pomagali drug drugemu."

Leto za letom so prihajali ljudje k polnočnici na hrib. Vsak je upal, da morda bodo pa le zopet zazvonili znovovi. Dnašali so bogate darove in jih polagali k nogam Deteta v jaslicah, a zvonovi se niso oglasili.

V bližini tega pravilničnega mesta je živel ubog kmet. Prezgodaj umrla žena mu je zapustila starejšega sina Pedra in mlajšega, ki ga je vse imenovalo Mali bratec. Ko se je bližal Božič, se je tudi v njih revniji bajti pletel pogovor o čudežnih zvonovih. Mali bratec je kar naprej povpraševal, če bo že jutri Božič.

"Ata, ali bodo tudi zvonovi zvonili?" je silil v očeta.

"Morda, če bosta oba pridna," se je izvijal revež, dasi sam ni imel veliko upanja...

Kako pa naj zvonijo, ker je ubog kot cerkvena miš... Kje naj dobi dar za Dete v jaslicah?

Pedro, ki je tuptam zaslužil kak krajcar, ko je tekel v trgovino po olje za sosedo-kmetico, se je tiho muzal. Postajal je kar bogat: Petindvajset krajcarjev je zamenjal za srebrni kovanec. Zavil ga je v lep papir. Vsak dan ga je drgnil, da se je svetil kot sonce.

Zraven pa je sanjari, kako bo Jezusček vesel, ko mu bo položil dar kovanec k nogam... kot božično darilo za sebe in za Mallega bratca.

A skušnjava je bila velika... Koliko bonbonov in slaščic bi si lahko kupil s tem denarjem! Pomaranč! Konjička, ki na repu piska! Nožič z dvema klinama! A Pedro je bil junak in ni podlegel čarom mamljive domišljije...

Težko pričakovani Sv. večer je legel na zemljo. Oče je dovolil dečkoma, da smeta k polnočnici; sam je moral čuvati bajto. Noč je bila mrzla, temna. In snežilo je kot za stavo. Držeč se za roki stopata malčka po snegu — Pedro pozna pot... četudi nobena gaz ne vodi v mesto.

Prideta v bližino cerkve. Naenkrat obstaneta. Kaj je to? Neko čudno cviljenje prihaja od njih od nasprotni strani ceste.

"Kaj je to, Pedro?" sprašuje Mali bratec; tesneje se oklene bratove roke. "Kaj je to?"

Pedro steče preko ceste. V jarku zagleda psička. Pobere ga. Na srce ga pritisne in zakrije z jopičem, da mu bo toplo.

"Mali bratec, sam boš moral v cerkev. Psiček je napol mrtev

od mraza. Moram z njim domov, da ga bom ogrel in mu dal jesti," naroča Pedro.

Mali bratec se protivi:

"Strah me je. Nočem iti sam v cerkev. Vrnem se s teboj domov. Ali nočeš nesti mojega darila Jezusčku, Mali bratec? Tako zelo želim, da bi ga dobil ravno nocoj..."

"Pa pojdem, Pedro," se junaško odloči mali; vzame srebrni kovanec in usmeri svojo pot proti cerkvi. Pedro se obrne in odide proti domu.

Pred cerkvijo Mali bratec obstoji in opazuje ljudi, ki hite mimo njega. Strah ga je. Imenitna gospoda prihaja v krasnih oblekah. Vsi so obloženi z darovi. Šele, ko zadnji odidejo v razsvetljeno cerkev, si upa tudi on stopiti v njo. V najbolj temnem kotu poklekne in gleda, gleda in se čudi lepoti, ki ji enake še ni gledalo njegovo oko.

Božična godba, svetonočne pemi... druga lepša od druge, donijo s kora... Ves zamaknjen posluša mali in srce se mu širi v brezmejni sreči.

Po polnočnici se uvrstijo ljudje v procesijo. Prvi stopa kralj proti jaslicam. Ponosno položi svojo zlato krono k Jezusčkovim nogam. Vse občinstvo prisluhne, vse pričakuje, da bodo zvonovi zazvonili. A čarobni zvonovi molče. Ljubezen ni spremljala krone, daru.

Ponosno sledi kralju kraljica. Tudi ona vzame srebrno krono z glave in jo položi h kraljevi. Ljudje zadržujejo sapo, da bi ne preslišali zvonenja... A zvonovi se ne oglasijo. K jaslicam pridejo mornarji s sedmih morij in obežijo Jezusčkovu ležišče s srebrom. Vse se čudi, da se zvonovi ne zgamejo. Prihajajo bogati z vsakovrstnimi darovi in odhajajo od jaslic razočarani, ker zvonovi molče, molče...

Nazadnje si še Mali bratec upa k jaslicam. Boječe stopa po cerkvi in tesno drži v ročici srebrni kovanec, ki ga je Pedro hranil za Detece. Tako blizu ga položi, da se novček dotakne Jezusčkovih nog. In glejte, čudo! Vsi štirje zvonovi zazvonijo; tako nebeško lepo, ubrano zazvonijo.

"Zvonovi, zvonovi!" kličejo ljudje v cerkvi, vsi prežeti velike sreče.

Mali bratec ne ve, kaj početi od veselja. Iz cerkve teče proti domu, da čimprej naznani novico Pedru.

Sreča ga na pol potu.

"Pedro, Pedro!" mu kliče. "Zvonovi so zvonili! Da si jih slišal!" Tako čudovito krasno so zvonili!

Pedro se smehlja "Saj sem jih slišal. Čez zasneženo polje so njih glasovi hiteli k meni... Tako krasne godbe še nisem nikoli slišal! Nikoli je ne bom pozabil!"

Upam, dragi bravci, da boste tudi vi slišali zvoniti čudežne zvonove v svojih srečih... na Sveto noč...

s. M. Lavoslava

— Povprečno nastane vsakih 5 minut po en požar na farmah v ZDA.

NATO: Najprej Berlin!

NATO je ob zaključku svojega posveta pretekli teden v Bruxellesu izjavil, da je treba najprej rešiti vprašanje Berlina, potem bo šele možno misliti na evropsko varnostno konferenco.

BRUXELLES, Belg. — Zunanji ministri držav, članic NATO so pretekli teden na svojem posvetu tu sklenili, da je treba najprej urediti zveze Zahodnega Berlina z Zahodno Nemčijo, potem bo šele možno misliti na evropsko varnostno konferenco, če bodo odnosi med Zahodom in Vzhodom za to sicer primerni. Za varnostno konferenco se žene Sovjetska zveza že nad dve leti z ne posebnim uspehom.

Članice NATO so v svojem poročilu o posveth in sklepih povedali, da se bodo o evropski varnostni konferenci voljne razgovarjati tudi že po rešitvi berlinskega vprašanja le tedaj, če se bodo odnosi med Zahodom in Vzhodom izboljšali in taki tudi ostali. Gre tako za razgovore SALT v Helsinkih, kot za razgovore med Zahodno in Vzhodno Nemčijo.

Tudi še v tem slučaju ne bodo države NATO že takoj za konferenco, ampak bodo le začele razgovore o možnosti in koristnosti sklicanja take konference, oziroma vrste konference.

Izjava NATO je Moskvo precej zadela in TASS je takoj odgovoril, da pomenijo ti sklepi napor ZDA za "okrepitev NATO vojnega stroja in oživitve nevarnih metod "mrzle vojne".

Nadzvonočno letalo in zanokodajni postopek

CLEVELAND, O. — Ne vemo še, kako bodo v skupni kongresni konferenci obravnavali zadevo podpore v znesku \$290 milijonov za gradnjo nadzvonočnih letal, pa nas to ne moti, da opozorimo na pomanjkljivost v zakonodajnem postopku Kongresa, ki nas navadno stane stotine milijonov dolarjev, pa se tega niti ne zavedamo. Gre namreč za postopno letno podpiranje zvezne vlade raznih načrtov, ki se ne dajo izvršiti v enem letu.

Pot do porabnega nadzvonočnega letala je dolga, trajala bo po programu nekaj let, zakasnitve niso izključene. Tudi skupni znesek letnih posameznih podpor se ni ugotovljen. In tako se je zgodilo, da je Kongres že odobril za ta poskus svojih \$700 milijonov. Ako bo odobril še sedanjih \$290 milijonov, bo sedanja skupna podpora dosegla že blizu bilijon dolarjev, pa še zmeraj ne vemo, kako daleč se bo poskus obnesel. To je že samo po sebi veliko tveganje tudi za bogato Ameriko.

Sedaj je verjetno, da Kongres ne bo odobril gornjih \$290 milijonov. Kakšna naj bo v tem slučaju usoda že dovoljenih \$700 milijonov? Ali je treba to vsoto gladko odpisati kot zgubljeno?

Na to vprašanje se nihče noče spomniti.

Pa bi bilo dobro, da se kdo spomni. Značilno je namreč, da podjetje Boeing, ki se peča s tem projektom, noče vtakniti svojega denarja v ta poskus, zahteva, naj stroške nosi zvezna vlada. V tem stališču vidijo pesimisti tiho priznanje, da Boeing ne verjame v uspeh načrta. Podjetje gradi dva modela letala, preskušanje je predvideno za november 1972.

Sovjetska ladja še vedno v Karibskem morju

WASHINGTON, D.C. — Sovjetska matična ladja za podmornice, 9,000 ton obsegajoča Ugra naj bi se zadrževala zadnje dni neke južno od Haitija v Karibskem morju. ZDA ladjo pazljivo slede, ker naj bi bila v zvezi s poskusom ustanoviti sovjetsko podmorniško oporišče na Kubi.

Moskva sicer take načrte odločno zanika, toda v Washingtonu na njene besede ne dajo veliko, odkar so doživeli razočaranje na Srednjem vzhodu, kjer Sovjetska zveza "ni držala besede" v pogledu določil premirja ob Sueskem prekopu.

V Havani so objavili, da je na poti ta eskadra sovjetske vojne mornarice, sestavljena iz treh ladij. Med njimi je ena podmornica.

Ženske dobijo delo

Iščemo pomočnico

Varstvo dveh šolobveznih dečkov. Mora stanovati pri nas. Lastna soba, hrana in \$50 tedensko. Ponudbe sprejema Ameriška Domovina, pod značko "Pomočnica".

(239)

Iščemo Snažilko

za hišno delo za en dan na teden v Euclid, Ohio.

Kličite IV 6-0059

(235)

MALI OGLASI

V najem

Oddamo 5 sob in kopalnico zgoraj odraslim ali starejšim na 1010 E. 70 St. Kličite po 4. uri 391-1863

(235)

Hiša naprodaj

2-družinska, 6-6, vsa podkletena, 2 plinska furneza, velik vrt, je naprodaj na Carl Ave. Kličite 391-3285 po 4. popoldne.

—(235)

Hiša naprodaj v Euclidu

Lep bungalow, 2 spalnice, na Lloyd Rd. Se lahko razširi na drugem. Polna klet. Priključena garaža. Velik lep lot.

Blizu E. 260 - fara sv. Viljema zidan duplex, 6-6, dve priključeni garaži, patio, sedem let star, v St. Williams fari.

Dohodninski bungalow

Pri E. 200 St., 2 spalnici spodaj, ena na drugem; nova dvojna garaža. Posamezni vhod. Znižano na \$22,900.

UPSON

499 E. 260 St. Realtor RE 1-1070 UMLS

(236)

V najem

Oddamo 4 sobe zgoraj na 1082 E. 77 St. pri St. Clair Ave. \$60. Kličite po 5. uri pop. 531-2053 ali v soboto in nedeljo.

(235)

V najem

Stiri sobe, spodaj na E. 66 St. Starejšim ljudem.

Kličite 481-5212 ali HE 1-2730

(236)

V najem

Oddamo 4 sobe in kopalnico na Cornelia Ave., otroci dobrodošli. Kličite 943-4839 po 5:30 uri.

(237)

Priatelj's Pharmacy

IZDAJAMO TUDI ZDRAVILA ZA RAČUN POMOČI DRŽAVE OHIO ZA OSTARELE
AID FOR AGED PRESCRIPTIONS
St. Clair Ave. 68th St.; 361-4112

NEOBICAJNE ZEBRE — Na sliki niso zebre, so konji, ki stojte pod streho iz lat, skozi katere padajo sončni žarki v obliki prog. Slika je bila posneta v državi Wisconsin.

ALEXANDRE DUMAS:

Grof Monte Cristo

"Hvala!" pravi abbe, tresoč se po celem telesu, kakor da je padel v ledenomrzlo vodo. "Slabost se bliža: jaz omedlim. Morda otprnem brez gibljeja, brez vsakega glasu, a morda se bodem branil in kričal. V tem slučaju vas prosim, da zadržite moj krik, da ga nihče ne sliši; to je največjega pomena, kajti če bi se izvedelo, kako sem bolan, bi mi dali morebiti drugo sobo, in midva bi bila ločena za vedno. Ko bode videli, da ležim nepremično, mrzel, otrpnel in popolnoma kakor mrtev, tedaj — toda pomnite, da pač ne

CHICAGO, ILL.

HOUSEHOLD HELP

CHILD CARE — Elderly lady, live in, free rm., board, two children ages 1, 2½. Lite housekeeping. \$25 wk. 925-3030 (235)

FEMALE HELP

COSMETICS - TOILETRIES Pt. - full time. Women who desire financial independence. Small invest. Lge. return. Train for Mgmt. Comm. For interview 528-2710 or 729-7749 (235)

CLERK TYPIST GENERAL OFFICE Salary open. Fringe benefits. Vic.: Cicero & Chicago. CALL: MARTY 722-6600 (236)

prej! — mi odprite čeljusti z nožem in mi vlijte v usta osem do deset kapljic te tekočine, in morda potem okrevam."

"Morda?" vsklikne Dantes bolestno.

"Na pomoč! Na pomoč!" zakliče abbe. "Jaz... jaz... um..."

Pograbi ga tako silno in tako naenkrat, da nesrečni jetnik ne more niti končati pričetke besede. Kakor morska nevihta leže na njegovo čelo oblak, oči se mu silno izbulijo, usta se mu stisnejo krčevito, lica mu oblije rdečica, prične se zvijati in biti okoli sebe, in pene mu silijo iz ust. Toda kakor je prosil abbe, zadržati Dantes vsak hrup, ki ga je provzročil, pod odejo. To traja dve uri. Nato se zvije še enkrat ter otprne, nepremičen kakor kos lesa, bled in mrzel kakor marmor.

Edmond počaka, da postane njegovo telo navidezno mrtvo in mrzlo kakor led; nato vzame nož, mu ga vrine med zobe, mu odpre usta, vzame steklenico in mu vlije v usta kapljice, kakor mu je rekel prej sam. In potem čaka.

Cela ura mine, ne da bi se stavec le zganil. Dantes prične misliti, da je čakal s kapljicami predolgo, in ga opazuje, ruvajoč si v obupu lase. Končno leže na njegova lica nekoliko svežosti, njegove nepremične, široko odprte oči ožive; lahek vzdihljaj se mu izvije, in zgane se.

"Rešen, rešen!" vsklikne Dantes. Bolnik še ne more spregovori,

riti, a pokaže z vidnim strahom proti vratom. Dantes posluša in res začuje jetničarjeve korake. Ura je bila že skoro sedem, in Dantes ni mislil na to.

Mladi mož plane proti rovu, izgine vanj, položi za seboj v vhod kamenito ploščo ter odhiti v svojo ječo.

Trenotek pozneje se odpro vrata, in jetničar najde jetnika, sedečega, kakor navadno, na svoji postelji.

Komaj se jetničar okrene, komaj potihnejo njegovi koraki na hodniku, ko zapusti Dantes, ves v skrbeh, svojo jed na njenem mestu in odhiti nazaj k prijatelju.

Ta se je zopet zavedal, a je ležal še vedno nepremično in brez moči na svoji postelji.

"Nisem mislil, da se še kdaj vidiva," pravi Dantesu.

"Zakaj?" vpraša Dantes. "Ali ste mislili, da umrjete?"

"Ne, ampak mislim sem, ker je vse pripravljeno za beg, da ubežite."

Edmondova lica oblije rdečica nevolje.

"Brez vas!" vsklikne. "Ali ste me mogli smatrati zmožnega tolike podlosti?"

"Zdaj vidim, da sem se motil," pravi bolnik. "Ah, tako sem utrujen in slaboten!"

"Pogum! Moči se vam zopet vrnejo, pravi Dantes, sede poleg abbejeve postelje in ga prime za roko.

Abbe zmaje z glavo.

"Zadnjič," pravi, "sem otprnel samo za pol ure, na kar sem bil lačen in sem vstal lahko sam. Dantes ne morem zganiti niti svoje desne roke, niti svoje desne noge, in prizadeti so tudi možgani; tretjič otprnem popolnoma ali pa umrjem na mestu."

"Ne, ne, bodite srčni, vi ne umrjete; če vas obide ta slabost tretjič, vas najde že prostega; pozdravi vas kakor to pot in boljše, ker nama ne boče manjkalo potrebnih sredstev."

"Prijatelj," pravi bolnik, "ne

motite se! Kriza, ki sem jo pravkar prestal, me je obsodila k večnemu jetništvu, kajti kdor hoče bežati, mora imeti zdrave noge, da lahko hodi."

"Prav. Torej počakava teden dni, če bode treba mesec, dva meseca. Ta čas se vam moči zopet vrnejo; za beg imava vse pripravljeno, in midva imava določiti čas in uro bega. Kadar bode zdravi, da bode lahko plaval, izvršiva svoj načrt."

"Jaz ne bodem plaval nikdar več," odvre Faria; "moja roka je hroma, ne za teden ali mesec dni, ampak za vedno. Primite jo in potehtajte, kako je težka." Mladi mož dvigne roko, ki

pade nazaj mrtvo in neobčutno. Dantes vzdihne.

"Ali ni res, zdaj ste prepričani, Edmond?" pravi Faria. "Verjemite mi, da vem, kar pravim. Odkar me je pograbilo prvič, sem vedno mislil na to. Čakal sem, da se ponovi, kajti ta slabost je v naši rodbini dedna. Mož oče je umrl, ko ga je napadla tretjič, prav tako tudi moj stari oče. Zdravnik, ki mi je dal te kapljice, ni bil nihče drugi kakor slavni Cabanis, ki mi je prerokoval isto usodo."

(Dalje prihodnjik)

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

DECEMBER

1	2	3	4	5
6	7	8	9	10
11	12	13	14	15
16	17	18	19	20
21	22	23	24	25
26	27	28	29	30
31				

KOLEDAR društvenih prireditev

DECEMBER

13. — Društvo Kristusa Kralja št. 226 KSKJ priredi v šoli sv. Vida ob 4. popoldne božičnico za otroke članstva.

13. — Društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ ima božičnico v Slovenskem domu na Holmes Ave. ob treh popoldne.

20. Lilijska pouda božični misterij "HENRIK GOBAVI VITEZ" v Slovenskem domu na Holmes Avenue.

JANUAR

15. — Letna konferenca delničarjev Slovenskega narodnega doma na St. Clairju. Začetek ob osmih zvečer.

16. — Slov. športni klub priredi svoj letni ples.

23. — Slovenska pristava priredi "Pristavsko noč" v SND na St. Clair Avenue. Igrali bodo Veseli Slovenci.

31. — Materinski klub fare sv. Vida priredi kartno zabavo v Avditoriju ob 3.30 pop.

FEBRUAR

6. — "Roaring 20's" v Slov. nar. domu na St. Clair Ave.

7. — Klub slovenskih upokoencev za Holmes Avenue okrožje priredi večerjo in ples v Slovenskem domu na Holmes Avenue.

13. — Katoliški vojni veterani Post 1655 priredijo v dvorani pri Sv. Vidu Valentinov ples.

14. — Klub slov. upokoencev v Euclidu slavi svojo 10-letnico z večerjo, družabno zabavo in plesom v SDD na Recher Avenue. Začetek ob 3.30.

20. — Lilijska priredi "maškaradni ples" v Slovenskem domu na Holmes Avenue. Igrajo "Vandrovci".

28. — Slovenska šola pri Sv. Vidu priredi kosilo v dobrobit vzdrževanja šole.

MAREC

6. — Večerja in ples kluba upokoencev na Waterloo Rd.

7. — Jadran pod koncert ob 3.30 pop. v Slovenskem delavskem domu na 15335 Waterloo Rd.

21. — Društvo Najsv. Imena pri Sv. Vidu nudi v avditoriju od 8. dop. do 1.30 popoldne zajtrk s klobasicami in palačinkami.

21. — Federacija slovenskih narodnih domov priredi banket v počastitev "moža leta" v Slov. nar. domu na St. Clairju.

APRIL

4. — Glasbena Matica poda svoj pomladanski koncert v SND na St. Clair Avenue. Začetek ob 4. popoldne.

17. — Materinski klub fare sv. Vida priredi polka plesno zabavo v Avditoriju. Začetek ob 8. zvečer. Igra Slogarjev orkester.

17. — DSPB TABOR priredi spomladanski družabni večer v Slov. domu na Holmes Avenue.

MAJ

2. — Pevski zbor Triglav poda svoj 24. letni koncert v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Začetek ob 4. popoldne.

9. — Materinska proslava Slovenske šole pri Sv. Vidu.

15. — Pevski zbor Korotan praznuje 20-letnico v S.N.D. na St. Clair Ave. Pričetek koncerta ob pol osmih zvečer. Za ples igrajo Veseli Slovenci.

27. — Piknik Slovenske šole pri Sv. Vidu na Slovenski pristavi.

JUNIJ

5. — Baragov dom priredi v farni dvorani pri Sv. Vidu SENKLETSKI VEČER z večerjo in plesom. Igrajo Vandrovci.

AVGUST

1. — Federacija KSKJ društev priredi letni Ohio KSKJ dan v parku sv. Jožefa na White Rd.

15. — Katoliški veterani Post 1655 priredijo piknik na prostori ADZ v Leroyju, O.

22. — Društvo Najsv. Imena pri Sv. Vidu priredi piknik v parku sv. Jožefa na White Rd.

SEPTEMBER

11.-12. — Društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ bo obhajalo 50-letnico svojega obstoja.

NOVEMBER

7. — Glasbena Matica poda svoj jesenski koncert v SND na St. Clair Ave. Začetek ob 4. popoldne.

13. — Belokranjski klub priredi tradicionalno martinovanje v veliki dvorani Slovenskega narodnega doma na St. Clair Avenue.

20. in 21. — "Jesenski dnevi" pri Sv. Vidu.

21. — Jadran pod koncert ob 3.30 pop. v Slovenskem delavskem domu na 15335 Waterloo Rd.

DRUŠTVENI IMENIK

Veliko posameznih društev ima v našem listu seznam svojih uradnikov, čas in kraj sej. Te sezname priobčujemo po enkrat na mesec skozi vse leto proti plačilu \$12.

Društvom, ki imajo mesečni oglas v tem seznamu, objavljamo brezplačno tudi vabila za seje, pobiranje asescementa in druge kratke vesti. Dobijo terej za \$12 dosti koristnega.

Vsem društvom priporočamo, da na letnih sejah odobre letni oglas v imeniku društev Ameriške Domovine in si s tem zagotovijo tudi priložnost za brezplačno objavo društvenih vesti in novic.

1892

1970

Naznanilo in Zahvala

Z žalostjo sporočamo, da je 25. oktobra 1970 nepričakovano za vedno zatisnil svoje oči v Clevelandu, Ohio, naš skrbni in dobri oče, stari oče,

brat in svak

Rudolf F. Lukež st.

Nepoznani pokojnik je bil rojen 12. avgusta 1892 v Ljubljani, Slovenija. Ljubil je svoje rodno mesto, saj je tam preživel večji del svojega življenja, tako v šolah, kakor pozneje v svojem poklicu in v javnem delu. Vihra prve svetovne vojne ga je doletela na Dunaju. Bil je poklican v Avstrijsko armado, nakar je prebil vso vojno na vzhodnih in zapadnih bojiščih. Po vojni je nadaljeval svoje študije v Ljubljani. Kmalu po tem, ko je dosegel stopnjo višjega računskega inšpektorja pri Ministerstvu za Pošto, Telegraf in Telefon, kjer je bil zaposlen skoraj vso dobo predvojne Jugoslavije, je bil nasilno upokojen leta 1943, za časa nemške okupacije. Bil je na listi za taborišče Dachau. V teh najhujših časih je bil takorekoč prisiljen zaradi sile razmer vstopiti v obrambo domovine, kjer je zopet delil svojo ljubezen z narodom. V dobi pred drugo svetovno vojno je veliko let tudi učil ter bil aktiven v marsikaterem javnem programu in delu. Po 8. maju 1945 je odšel s sedaj pokojno ženo Marijo (rojeno Može) in

ostalo družino preko Ljubelja v Avstrijo. Cudežno je rešil našo družino pred nasilno vrnitvijo iz Vetrinja, za kar smo pokojniku vedno hvaležni. Po petletnem bivanju v Tiro-lah, kjer je služboval kot glavni knjigovodja, se je naselil v USA dne 21. julija, 1950. V tej deželi je živel ves čas v Clevelandu, Ohio, kjer je bil nazadnje zaposlen pri Continental Lithograph Co. do svojega 72. leta, ko je stopil v pokoj. Pokojnik je bil soustanovitelj in predsednik odbora za odškodnine, v katerem je tako neumorno delal in žrtvoval velik del svojega prostega časa. Delal je za pravično stvar.

Iz Zakrajškovega pogrebnege zavoda smo dragega pokojnika prepeljali 28. oktobra 1970 v spredu v cerkev sv. Vida, kjer so bile zanj opravljene pogrebne svečanosti s sv. mašo. K večnemu počitku je bil položen na pokopališču All Souls, Chardon, Ohio, kjer pričakuje vstajenja.

Iskreno se zahvalimo č.g. Jožefu Faležu, za vso tolažbo

in molitve, kakor tudi za pogrebno sv. mašo in zadnji obred na pokopališču, v blagor duše pokojnega Rudolfa.

V duševno uteho nam je bila množica prijateljev in znancev, ki so se zadnjikrat poslovili od našega dragega očeta v pogrebnem zavodu, bodisi z molitvijo, bodisi s krepitvijo. Vsem smo hvaležni. Enako cenimo tudi vse žrtve tistih, ki so bili pri zadnji pokojnikovi sv. maši in so spremili truplo v zadnjem lepem jesenskem jutru na njegovo večno počivališče. Tako je dočkal naš ljubi oče jesen svojega življenja.

Bog plačaj vsem, ki so poklonili pokojniku cvetja, darovali za sv. maše ali v druge namene. Nosilec krste izrekamo še posebno zahvalo. Prisrčno zahvalo smo dolžni članom in članicam društev Najsvetjega Imena pri sv. Vidu, Marijine Legije pri Sv. Vidu, in veteranske organizacije Slovenskih protikomunističnih borcev Tabor v Clevelandu, ki so molili skupni sv. rožni venec ob krsti.

Hvala lepa g. organizatorju Martinu Košniku za glasbo in petje pri sv. maši. Javno izrekamo naše izraze hvaležnosti Slovenski radio postaji WXEN, kakor tudi Hrvaški oddaji, na isti postaji, dalje slovenskemu dnevniku Ameriška domovina in Waechter und Anzeiger za hitre objave.

Najlepša hvala mestnemu svetniku g. Edmundu Turku, ki je posredoval nam izraze sožalja mesta Clevelanda potom predsednika mestne zbornice Anthony J. Garofoli in župana mesta Clevelanda, Carl B. Stokesa.

Končno se zahvalimo Zakrajškovega pogrebnege zavoda za pobožno urejen pogreb, ter za vso tolažbo, razumevanje in administrativno pomoč.

Dragi oče, stari oče, brat in svak, hitro si nas zapustil in pogrešali Te bomo. Pri srcu Ti je bila družina. Ljubil si svoj narod in mu želel vedno najboljšo. Pri srcu Ti je bila njegova večja samostojnost. Ljubil si slovenski jezik in slovensko šolstvo. Tvoje delo, je bilo nesebično—in žrtve se nisi ustrašil. Naj Te dobri Bog poplača za vsa dobra dela. Tvoje osebno življenje ni bilo brez nesreč, vendar bil si hvaležen Bogu za dolgo in plodno življenje. Prišla bo pomlad, Tebe ne bo več med nami, a ohranili bomo lep spomin. Mirno počivaj.

Zalujoci:

sinovi BRANISLAV, RUDOLPH, FRANK

hči: VLASTA, poročena KLEMENČIC, zet MATIJA,

vnuki in vnukinje: MATJAZ, PAVEL, CAROLINE, RUDI, ANDREJ,

MARY JANE, FRANK, MARGARET, CHRISTINA JOE

snahe ELEONORA, EDITH, JANE

svak DUŠAN MOŽ z družino,

svakinje ZOFIJA REBOLJ z družino, CILKA LUKEŽ z družino,

MICI LUKEŽ z družino

Kirtland, Ohio; Alliance, Ohio; Wassenaar, Nizozemska; v Sloveniji:

Ljubljana, Dvor pri Žužemberku, Krka pri Stični in Brežice.

7. decembra, 1970.